

José Luis Sampedro

Hij wordt geboren in 1917 te Barcelona, in een gezin met een internationale achtergrond: zijn vader was geboren in Havanna, zijn moeder in Manilla en zijn grootmoeder in Lugano.

In 1918 verhuist hij met zijn familie naar Tanger, waar hij tot 1924 woont.

Als in 1936 de burgeroorlog uitbreekt staat hij, als kind van goede komaf, aan de rechterzijde. Hij wordt opgeroepen voor het republikeinse leger maar stapt over naar het Nationale kamp. Hij dient in Melilla, Catalonië, Guadelajara en Cuenca. In die tijd begint hij met het schrijven van poëzie.

In 1940 werkt hij als douanabeambte in Melilla. Hij vraagt om overplaatsing naar Madrid, waar hij economie gaat studeren en trouwt met Isabel Pellicer. Hun dochter Isabel wordt geboren in 1948. Na zijn afstuderen in 1947 werkt hij als docent en vervolgens bij de Banco Exterior de España. Ondertussen schrijft hij romans en theater.

Hij maakt carrière als econoom en schrijft verschillende boeken over dat onderwerp. Hij bekleedt hoge posten bij de Banco Exterior.

Medio jaren zestig komt hij in conflict met het regime en vertrekt hij naar Engeland, waar hij een aanstelling krijgt als visiting professor in Salford en Liverpool. Begin jaren zeventig keert hij terug naar Spanje en naar de Banco Exterior, waar hij uiteindelijk wordt benoemd tot vicepresident. In 1977 wordt hij gekozen in het eerste democratische parlement van Spanje.

In 1980 wordt zijn kleinzoon Miguel geboren, die hem inspiratie levert voor zijn succesvolste roman *De Etruskische glimlach* (1985).

In 1990 wordt hij verkozen in de Real Academia Española, het meest prestigieuze instituut in de Spaanse letteren. Andere titels die hij publiceerde in de jaren tachtig en negentig zijn: *La vieja sirena*, *Real Sitio*, *Octubre*, *Octubre* en *El amante lesbiano*.

Ondanks zijn hoge leeftijd is hij nog steeds actief. Zijn nieuwste boek *Economía humanista*, een verzameling essays over economische thema's, verscheen in 2008.